

Praktikandina Loo koolis

Poolteist kuud on möödunud sellest, kui astusin esimest korda Loo kooli esiuksesse ja tutvustasin ennast soome keele praktikandina. Õpetajate toas võeti mind üllatavalt soojalt vastu. Olin tulnud kooli nagu iga teine praktikant – eelarvamusega, et pean siin oma vaatlustundide arvu täiendamiseks palju tööd tegema, aga Lool ei olnud lood üldse nii. Siin oli õppealajuhataja Kersti Lepik, kes võttis enda kohustuseks minu tunniplaani koostamise ja õpetajatega kokkuvõtmise.

Möödunud aastal olin praktikal ühes Tallinna koolis ja nüüd siis oskan pisut koole ka võrrelda. Tunnivaatluste käigus avastasin mitmeid erinevusi linnakooli ja Loo kooli vahel. Kõige suurema mulje jätsid mulle siinse kooli õpetajate suhtumine õpilastesse ja tundide ülesehitus.

Õpilased oskavad kõikjal olla parajad rüblid ja õpetajad ei ole tehtud terasest, kuid suurem osa Loo õpetajatest olid kujundanud tundides rahuliku ja meeldiva tööõhkkonna. Loomulikult on õpetajad ja nende tunnid erinevad. Tore oli ka see, et igas nähtud tunnis leidis palju loominguilist ja õpetajad kasutasid väga erinevaid metoodilisi võtteid. Õpetajad proovisid pidevalt rõhuda sellele, et õpilane ei kardaks ennast väljendada, oma arvamust avaldada või siis mängulisi elemente sisaldavates tundides kas või klouni mängida. See kõik käib ju hariduse juurde.

Esimene kahe nädalaga sain kõik vaatlustunnid kuulatud-vaadatud ja järgmisest nädalast

võisin asuda oma põhitöö kallale ehk siis hakkasin õpetama soome keelt. Koolis oli minu juhendajaks Ebe Talpsepp, kes on minu arvates erakordne õpetaja. Nähtud soome keele tunnid olid äärmiselt huvitavad ja tema metoodika sobis mulle nagu valatud. Oma esimesel õpetamisnädalal oli mul rõõm kohtuda nii 12. (see jäigi meie esimeseks ja viimaseks õppekohtumiseks, sest periood vahetus ja uus periood ei näinud soome keele tunde ette) kui ka 10. klassiga, millest sai minu põhiline "piinamisobjekt". Kuigi grupis oli õpilasi vähe (vaid 4), oli töötamine nendega üks suur lust. Alguses esinenud jäikusest saime kõik kiiresti üle ja isegi vist sõbrunesime. Kui linnas arvatakse, et väljaspool Tallinna on kergem praktikat sooritada, siis eksitakse rängalt. Neli tundi nädalas nõudis minult palju mõttetööd ja pabermäärimist. Pidin ju pidevalt välja mõtlema huvitavaid ja natuke keerulisemaid ülesandeid. Olen ise ka veel õpilane ja seega mõistan huvitavate ja mõtlemist nõudvate ülesannete tähtsust õppe-
töös.

Lõpuks võin öelda nii enda kui ka juhendava õpetaja auks, et sain praktikaga tänu temale ja toredatele õpilastele päris hästi hakkama. Koostöö oli soe ja sõbralik. Koolis tundsin ennast kui oma inimene ja see ongi praktikal olles minu meelest kõige tähtsam. Nii et suur tänu, Ebe Talpsepp, Kersti Lepik, Liina, Hendrik, Rene ja Rait!

KAROLA VELBERG
TPÜ 4. kursuse üliõpilane